

## U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A. H.**, bytom P., v zastúpení *JUDr. J. K., advokát, N.. O. X., M.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o návrhu na obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S 206/2011 - 23 zo dňa 11.11.2011, jednoznačne, takto

### r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S 206/2011 - 23 zo dňa 11.11.2011, **m e n í** tak, že návrh **z a m i e t a**.

Účastníkom súd právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

### O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 11.11.2011, č. k. 4S 206/2011 - 23 zastavil konanie o návrhu na obnovu konania týkajúceho sa veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S/245/2006, ktoré bolo právoplatne skončené potvrdením predmetného rozsudku rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo 91/2008 zo dňa 16.12.2008, z dôvodu nedostatku podmienky konania podľa ust. § 103, 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že výkladom ust. § 246 ods. 1, §§ 103, 104 ods. 1 O.s.p. dospel k záveru o potrebe zastaviť konanie z dôvodu nedostatku podmienky konania spočívajúcej v tom, že v správnom súdnictve obnova konania nie je prípustná. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. c) v spojení s ust. § 246c O.s.p.

Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 ods. 2 písm. d/, e/, f/ O.s.p.). Odvolateľ sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu prezentovaným v napadnutom rozhodnutí. Zastáva názor, že uvedený výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov je v rozpore s ústavou (čl. 152 ods. 4 Ústavy SR) a taktiež v rozpore s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Konštatuje, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok nie je síce upravená v piatej časti O.s.p., ale to podľa jeho názoru neznamená, že nie je prípustná podľa prvej vety ust. § 246c O.s.p., kde je obsiahnutý odkaz na štvrtú časť zákona. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté

rozhodnutie a povolil obnovu konania, alternatívne, aby zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) pristúpil k preskúmaniu napadnutého uznesenia z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné zmeniť.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. **Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.** Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Obnovu konania, ako mimoriadny opravný prostriedok, upravuje druhá hlava štvrtej časti O.s.p., ktorá sa na konanie podľa piatej časti O.s.p. použije podľa prvej vety § 246c ods. 1 O.s.p. primerane.

Podľa § 234 ods. 1, 2 O.s.p. návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

Ak súd **zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný**, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že v konaniach podľa piatej časti O.s.p. je obnova konania neprípustná, nakoľko nikde v tejto časti sa ako opravný prostriedok (riadny alebo mimoriadny) neuvádza.

Vzhľadom k tomu, že žalobca podal návrh na obnovu konania, pre ktoré nie je takýto návrh prípustný, mal krajský súd správne postupovať tak, že takýto návrh žalobcu mal ako neprípustný podľa § 234 ods. 2 O.s.p. zamietnuť a nie konanie zastaviť. (Obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Sžp 4/2010, zo dňa 19.1.2011)

Najvyšší súd Slovenskej republiky argumentáciu žalobcu v odvolaní ohľadne porušenia čl. 152 ods. 4 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru považuje za nedôvodnú. Odvolací súd napriek zastaveniu konania pre nedostatok podmienky konania, konkrétne neprípustnosti návrhu na obnovu konania krajským súdom, zastáva názor, že právny názor prezentovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia o neprípustnosti obnovy konania je vecne správny bez ohľadu na zvolený spôsob ďalšieho procesného postupu. Výkladom relevantných ustanovení O.s.p. ako i právnym záverom krajského súdu o neprípustnosti obnovy konania, ako mimoriadneho opravného prostriedku odvolací súd dospel k záveru, že takýto postup je v súlade so systematickými súvislosťami zákona ako i s jeho účelom. Namietnuté porušenie čl. 6 Dohovoru žalobcom úzko súvisí s právom na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46

a nasl. Ústavy SR, pričom ústavný súd vo svojej stabilnej judikatúre uvádza, že postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97). Za porušenie základného práva pritom nemožno považovať neúspech v konaní; obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania.

Preto odvolací súd rozhodol tak, že napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil, keďže neboli podmienky na jeho potvrdenie, ani zrušenie a návrh žalobcu na obnovu konania ako neprípustný zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 250k O.s.p. tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný a iné trovy v konaní nevznikli.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. októbra 2012

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:  
Peter Szimeth